

“MICHIEL NOEMT MIJ AF EN TOE EEN WANDELLENDE STOFZUIGER”

100 HOOG BIJ TON EN MICHIEL

HET APPARTEMENT VAN TON (49) EN MICHIEL (37) TORENT LETTERLIJK BOVEN DE OMLIGGENDE GEBOUWEN UIT. DE WOONTOREN DRAAGT DE TOEPASSELIJKE NAAM 100HOOG EN BIEDT DE BEWONERS ELKE DAG WEER EEN FENOMENAAL UITZICHT OVER ROTTERDAM. WE NAMEN DE LIFT NAAR DE 21^E VERDIEPING OM BINNEN TE KIJKEN.

TEKST: MARIEKE DE GEUS | BEELD: BARBARA GROEN

“WANNEER MIJN NEEFJE EEN SLIDING MAAKT OVER DE STRAKKE GIETVLOER EN EEN KRAS ACHTERLAAT, BAAL IK WEL”

TON (LINKS) EN MICHEL

HUN UITZICHT.

Ton werkt als art director bij een reclamebureau en Michiel is adviseur city marketing. Daarnaast volgt hij een vakopleiding meubelmaker aan het Hout- en Meubleringscollege. Ze hebben sinds vier jaar een relatie.

Hoe is het om zo hoog te wonen, hartje Rotterdam?
Ton: “Het uitzicht is net een televisie die constant aanstaat, altijd in beweging. Ik vind het vooral spectaculair wanneer er slecht weer op komst is. Dan kun je de donkere wolken zo aan zien komen drijven, dat is prachtig om te zien. Ik kan er dan echt even voor gaan zitten.”
Michiel: “Vooral ’s nachts is het uitzicht gaaf, wanneer het stil is in de stad en alle lichtjes branden. En hoewel we midden in het centrum zitten, hebben we toch veel privacy omdat er geen directe burens zijn die naar binnen kunnen kijken. Als je dan toch in Rotterdam woont, dan het liefst op deze plek en in zoiets.”

Hebben jullie qua indeling van het appartement nog veel aangepast?

Ton: “Ik kocht het appartement vier jaar geleden, net voordat ik Michiel leerde kennen. Het was wel lastig om een huis op papier te kopen, want in het echt ziet een ruimte er toch heel anders uit. Omdat Michiel er tijdens de bouwfase bijkwam, zijn we er samen een beetje ingegroeid. Qua indeling stelden we onszelf de vraag: wat vinden we

functioneel en effectief? Zo kozen we voor een aparte werkkamer in plaats van één grote ruimte. Het kleine slaapkamertje naast de master bedroom hebben we opengemaakt, zodat het een heel ruimtelijke kamer is geworden met een hoekje voor een slaapbank en een walk-in closet.”
Michiel: “Ik herinner me nog precies de eerste keer, dat we tijdens de bouw, een kijkje binnen mochten nemen. Omdat alles nog kaal en van beton was, leek het een piepklein hok. Ton kreeg bijna een hartverlamming toen hij het zag en is een week niet aanspreekbaar geweest. Nu alles gestuct, geschilderd en ingericht is, voelt het gelukkig veel groter.”

Jullie lijken een perfecte match qua smaak en inrichting. Waar in verschillen jullie?

Ton: “We liggen qua smaak gelukkig op één lijn. Michiel is wat meer van de accessoires, zelf hou ik het liever strak en overzichtelijk. Ik ben ook wat opgeruimder dan Michiel. Wanneer ik thuiskom van een lange, drukke werkdag, wil ik liever niet in een rommelig huis zitten. Michiel noemt mij af en toe een wandelende stofzuiger.”

Michiel: "Soms ben ik aan het koken en heb ik de kruiden gesneden, draai ik me om, heeft Ton het alweer weggegooid omdat hij dacht dat het afval was. Ik ruim ook wel op hoor, maar minder vaak. Toen ik tijdens onze eerste date bij Ton thuis kwam, was ik wel blij verrast dat onze smaken matchen."

Ton: "We houden allebei van Scandinavisch en vintage design en komen daarom graag in woonwinkel Depot, op loopafstand van ons huis. Hier doen we altijd wel nieuwe ideeën op. Waar ik ook altijd graag kwam – helaas is dat er niet meer –, was de uitverkoophoek in de Bijenkorf. Daar kon je altijd aparte spullen vinden als gebruikt etalagemateriaal en displays. Het tafeltje dat in onze slaapkamer staat, een grote witte hand, heb ik daar gekocht. Gewoon gemaakt van papier-maché."

Van wie zijn al die verzamelingen in huis?

Michiel: "Ik heb wel een neiging tot verzamelen. Hoewel Ton liever geen schroeven in het strakke stucwerk boort, heeft mijn zwart-witte bordencollectie toch een prominente plek aan de muur gekregen. Het begon met één bordje dat ik vond in Barcelona en nog steeds breidt de collectie zich uit. Het is wel grappig om te zien dat het eerste bordje, met fotoprint, nu eigenlijk uit de toon valt bij de rest."

Ton: "Ik heb altijd iets met ruimtevaart gehad. Als kind was ik weg van de documentaireserie *Cosmos* van Carl Sagan. Deze fascinatie is nooit voorbijgegaan. Daarom zie je in huis veel gadgets zoals robots en raketten. Niet te veel want het moet niet rommelig worden."

Michiel: "Daarentegen moet ik opletten dat ik niet doorsla met verzamelen. Zo heb ik ook een hele serie houten dieren en andere objecten. Vanwege mijn studie als meubelmaker heb ik wel iets met het materiaal. Hout is een mooi natuurproduct en zeer veelzijdig."

Zijn er spullen waar jullie extra aan gehecht zijn?

Ton: "De Gelderland-bank is al 25 jaar oud en van mijn inmiddels negentigjarige moeder geweest. We hebben de bank helemaal opnieuw laten bekleden, want de stof was echt op na al die jaren. Ik wilde 'm niet weg doen, want het is toch design en speciaal omdat het uit mijn moeders huis komt. Het bureautje in de werkkamer was ook van mijn moeder. Het is net na de oorlog gemaakt, van slecht en goedkoop hout want in die tijd was er niet veel beschikbaar. Michiel heeft het helemaal opgeknapt en geschilderd in een mooie groene kleur, daardoor heeft het voor mij extra emotionele waarde gekregen."

Michiel: "Een goede vriend van ons, Robbrecht, heeft het zwevend dressoir in de woonkamer én de inloopkast in de slaapkamer speciaal voor ons op maat gemaakt. Ik vind het wel bijzonder dat we twee unieke en exclusieve meubelstukken in huis hebben van iemand die we goed kennen."

In welk opzicht is dit een echt mannenhuis?

Michiel: "Ons huis is niet echt ingericht op kinderen. Wanneer mijn neefje bijvoorbeeld een sliding maakt over de strakke gietvloer en een kras achterlaat door iets scherp aan zijn broek, baal ik wel. Toch komen mijn neefje en nichtje regelmatig logeren hoor. Samen met Ton's dochtertje Rosa van vijf – Ton is trotse donorpapa – is het altijd erg gezellig als ze langskomen. Maar als we pannekoeken eten, houd ik ze altijd een beetje weg van de strakke muren."

Ton: "De strakke inrichting zoals de badkamer en keuken vind ik wel mannelijk. Niet te veel spullen maar wel mooie dingen en functioneel. Het voelt goed in balans. Daar ben ik eigenlijk ook het meest trots op, dat we allebei van mooie dingen houden en samen één stijl hebben gecreëerd in ons huis." ■

“EEN GOEDE VRIEND VAN ONS
HEEFT HET ZWEVEND DRESSOIR
IN DE WOONKAMER SPECIAAL
VOOR ONS OP MAAT GEMAKT”